

שלשלת חדש הוגענו בקיין שונא 1942 בעמוד תילוט וומל בשערו אלכטנדייטי. עשו אז מאמצים בשני כיתונים מוקבי לימי — בשלב מההילך הממאץ דבפל ששה מותחןלו בכל תקופת המלחמה העולמית: מזר אחד, להבאי אירן שפונגנות הרוגלים העבריים. שהתקינו בבר באבא הברוטני תזרופת לוגויזם — במגמת קרבנה להשתתפות בהגנת הארץ ובמגמת רוחקה לתקומה חסיבת לחמות בתהית העולמית: מזר שני, להקמת פלוגות-טירן בתוכן הארץ — החל בזאת גזרת פגולותין, של המפקה הבריטית שונתה במיוחד לפועלות נזונות וונזונות מערובת הארץ, אם היליה יפלוש לארגון. שני המאמצים ושאו פרי בסתו 1942 הוקמו הגדודים, אשר אומנו רק בעבור שותרים הרכבת מהם החטיבת הירוקה שחותם הירוקה. עוד לפני כן גויסו פעולות הנח"ן והירוקה בלי מדין והוקמו מחנות האימויים בשביבן, שהיו ראשית צמיחת הפלמ"ת.

בכל זמן שאימת הפלישה והכיבושים
הגאנצ'ים ריתפה על בני הארץ, היהת בוגר
בוגר של הלוויות דרכות לפללה בעז'
דר הארץ, ובמקרה אם היהת בה צורך.
הבן האמן מוכן למלוא התוכניות
בגסונם ובמיועדותם הכן להווות, הכהן
הבריטים וברצונם האן להווות, הכהן
לשש מילוי המשימה אשר למענו חקם
כחיו מיותר בבניו זה. משסורה אמרת
המושל, עפעה נזון קיימן של דפלנות
בעיני המפקודה הבריטית, אבל בינו לבין
זה הוא לנוף זו הי' הקובע בברכה לעצמו
טונייסון גלבע חוט שירוד י'יב לאיר
בין ההגנה הפלור והרווק, וכן סכנת
הפערוניות בתוך הארץ. שוננש
עלינו מזמן לזמן גם בימיו של מלוכה
העלומית, הוגר בעילן ערכו החונכו
של הפלמ"ח להגנה היישוב, ומNUMBER
לאפק נרמו לו "עד במאכ" נגה פיש
טר-הספר הלבן ובוגנה על העמידה
וההתישבות ועל עמידה האיפעל הגועני
עם והם מלמות העולם. עד מהות תחכז
חירות הפלמ"ח למלא תפקידו
במיצירותו הגדולה.

בגיה מיכאל, מושנורה היסודה, שוב לא
היתה השאלה אם לא יכול היה שמצאה
אלא אם להרים את היש או לקימנו
התשובה גויס בוחות ואבמצאים
עכמיהן לקלים את הייש שנזיר ולשכנו
על תזוקו והרחבתו.
לכדי כל הפרשה הזאת חובה להזכיר
שוב את יונתן, השראתו, בוחו דמנצ'ע

תלויות. משפטיהם תקרכבו בזירת א' רוסיה, הושמעו באוני הbiology החקלאות שוכן חיותה אין לכט מה לעשייה שמו — וזה בשעה שפדר לאחר סיום המערבה האנגלית החל הפרויקט תМОני ורב-העלילה בירור בפרק ש' בפרק ב' בוגרתו מ' קרטם במחנה של שוכן הדשאטלט לבל מורי שארית הפליטה שילמי נגי' דיבשת העסוקה מדם היהודים. תחת תלולותם אמרו השוכנים באנטרכט שיטיפות הנמר והחומו עם חילוי חביבם גרה עשו מאמן מתמד לצורך פרץ נט' שי' בע שונ' המסתורות ברובצת התחום הפ' סולאה מושחתת גוזה נשכח לגביה העדר והרא מושחתה להשתיקת ממוקדים הרובת תחנות מושחת על לא ונבר' הקשיבו לדבורי יצחק שודה: לא הכל לא ברא ברא"ל" — אדרו ט' גאללו", אשר "זכיר", "עלינו לשמור על חלק כוחנו בשבייל עצמוני". ביטוט רוש' פישטו לחת' האכל לבא הבירדיין" — בлом הגוועס ליחותה ההרו' דיווית ולכונגה קיון בו במליל משפט גונגה "לבבא הבירדיין"? כלום לא היה איזס זה צוילו "שביל עצמוני"? כי מה היה מגיעה של תנועת ההתי-נדותת דערנית ושל מדיניות הגוועס היישובית והציונית להשתקפות במלומה העזומה? התגוננו והמדינה אחת התחנו לחשש מטרות: ראשית — למלא את חובתה האכזר' בבעלבה גנד אויב העם היהודן

שנית — להשתחרר במלוא הזכות
בגנוגת הארץ ונדר סכנת פלישת נסיבות
מכוחן. שלישית — לשותם בעועל לישוב
העברי בארץ מעמר של אומה להחתמ
בקבר משלחת האומות להזחמה לפני
רתו, וכך, כביסים למאבקנו המדיני לאמר
המחלמתה. רביעית — לחזור למצע ישיר עם
שארית הפליטה באירועה לשם הניצחון
ונעלאתה לאוצר.

חמישית — להחטמש בהזדמנות ה-
זהודה במדינה, שיתה גומחות בוגנות צ-
ב משוכל ויזחם, כדי לחדור לארץ ישראל
נסק וללמוד לכות אידרו נזב זב-
נסמי קרב, אשר לא ניתן להפרום ווי-
השותל עליות בתנאי מלחמתה, לשם
הסתייעות בכל אלה במערכות היחסונות
לעתיד לבוא.

בנימובות הגנות של חומן התקומות
אפשר היה להשיג את המטרות הללו
או רוק במסורת הצבא הבריטי כל
חמש המטרות האלה והשגו — במקצת
שלא פיליל אש גם בקרב החופשיים
הלהבאים ביהו של הגיסים למלחמות
העולם. והן השגו לא מתן סיכון
של בטחון היישוב ולא אגב החששות
לשבר מאקרו לחיות, אלא לתפקידם ב-
בד עם הגיסים ללחמה העצيمة והר-
דמת לאותן גויס הילך והחטאות
וכוחם הצבאי העצמי של היישוב נזעם
הזרוי.

ללאוואר בין הנינים בראנץ האריינט
ביבון שמרית חילך ברונו בשבי עז
מגון מופרבה נומחתת צי' עזרה
בונריה ומלכיהן או תחנתה טרדרש
וחסבומיטר העובדות אונז פלאו זע
טיריה בין שי' החהילט ליחסן זע
בmeshות עדות ניצחת אונזרום גאנז
מי' הגמורא.
עד כמה שי' ראה הרבר משונה בעש
אליה שהלעטו את חותם הסטרוה והז
כינו לרואותם באמת אין לעזיר אה
ריה, הרי האחות הפניית דואות בא
המאצץ לבונן ולשתת את הולן דאס
ר בשני ציונים נפרדים — וופרניך
או? שעלה, בתוכה גוירת הנכירות, מהז
יעווען לאו' הושמן וחתירה לתאיך מעז
לא בשעת הדבון — בולט ביחסן
ורוחאך ברוחדונן הפלמיה.

שלוש הן עוברות תולדות לגביה המהו
הפלמ"ת הקבועות את אפניו בענפּוֹ
מגוז חגות התחדשות הבלתי בוגר
המלחמה העולמית ולא כשורש לעצמו
העובדת הראשונה היא אוקו צמ"ה

הצואת נאות צפירים נוצפים מה
חביבות ההישג והזורך לשמרו
עליה. הדריכו לעתות הגזען הזה.
עליהם אמר הכתוב את עתות הגזען של יישוב
את חברו זהה מביל שבטול לשבחו. ר' מישר גורי הפני
תורה ר' בן, לפ' מישר גורי הפני,
שפעל בתקומת המלחמה העולמית, כל
אל התנובות נסוכ היה מודים בוחות
התשיטים גם לשורות כוחה המן שעמדו על
משמרתו בארץ, בראשו וראשונת הפל-
מיה.
אבל דעתם היהת, כי הפלמ"ח כשלעצים
בגו חיזב לתמרא את חלקו להשלמת
חבריגורה. המנות אלהו גולגולם, שהיה
כל חוק מבריע בתקומת הפלמ"ח וחילק
רב בטיפתו, ואשר הדרה להנוגת ניר
שוב ובכבודו במאקס העטנו לא טרה
מןנו אף לרגע היה בעיטה אחת עמי.
הפלמ"ח הרצ או, לפ' מושג' הימים
זהה, במצו הפתוחה. הרה מאמצץ
ואמצצעים שbow לפ' מושג' אויהם הדמים,
והשכנעו או בהזקתו נוכחות קומו לא
הויה מונען. עלו הירושי להנוגת
הישוב לאלהר ויעזרו לטudit לבוא
הפסכו לאחד מנוטריידוס של המדריניות
הצווינית בארץ.
המחשבה הרה להנוגת את הפלמ"ח
בגו ברכבתה לא עלהה על דעת איש.
היא הומאה לזרובכי פלמ"ס פבלוני
בעבור שנים ושמשת קרויים לנוגת בתן
את מהניינו היישוב, שט' כ"ט שר' זרוי

המחלמיה מנה גאותם הימם באלפיים איש. אך מדורר חותם רק על תרומה כלביה. היה בדורו, כי מילא לא יהה בתורתו זו, וכי יתנו את עיתת הש' למת הריגזה באשר היה מונו' וגמור עם מתיבי תחרותם לשמו' על הוקטן מינגורו ובנש' פועלתו של הפלמ"ה כוחותנו העזים הנפץ להזק את הכרה ההתקנות שומותן ויעזר בין השלוות הננות של הבודה' הענרי אשר על טר פועו בכינויים שניגש שקדנו לפרקאות רובאות. כן היוו סבורי, כי מון דראוי להבוגין לבירגזה מס' מוסרים של חבר'י פלא"ח צבאי בושר קרב'י מעוזה בראשונה הדרופי לראש הפקודה הארצית של הרגאנת נ"י גודען על המפקח'ה להפסיק מטריה זו עשרה אחווים במצבאתם זה היה האבסטנום שנכתבו, ברגע מקוריים כאלה הלח המשיכר ונחמע בטליך' מזווינין, לב' שמו קצ'בורה מומחה הפלמ"ה על זמותם איש' בבלוט אונש' הח'ח'קה הנומינית' הנועצת, שקיבלה ה'חסודה' יירידת לפולקלת מירוחות עיר בחזיות התהוותו של הפלמ"ה.

אל'רו' הר' העזונות, אשר דמיינו' הח'פ' שי של אzech שיזה, בהיותו מופנה כלבי' העבר, ייחס אוון' לממד'ו דריש' להסל את הפלמ"ה ולתסגדו בל' ברי'

אבל "גומזה" זו אינה אלא מרת'
המבלבָל. הפרשה אינה מצטמצמת בסיסי
פנויו ועכדרה שלא היה ולא נברא.
היא-コレת העדויות מסולפות בתמיה
של עקרים ושיטות. אשר נקבע בתקור
מהו התייר מוסדר ואישים שתו אחים
סתם ישבו ולבניין כוחו. מהערכות
סילאי אלו נולמת אצנו וורה שלמה
על הניגוד תאווני שהיתה קיימת כאלו
מלוחתית בין ההגנה הארץ לבין
הויבש למלהה העממית — בין הפל-
ממי לבני הבורים החזיוות המאלוכית
של הגיבור המומחה חיש שימש סוד
ממאיר לחיוכם האיבור ולחשכיהם
ההיסטריות של תומוני נוער ותהיילים.
פודר בחולות ציומה של חומת והטيبة הר-
וחות הולכות הינו עדים להסביר
שבeskraft להציג את המפעיל המפואר
הזה של חווית ההתרדבות התרבותית
בכוננות־יד בעקבות גינזלו של כותנו

הכבדי. מפלגות פועלים שדוגלה במלמד'ה בבלגניה המודור לא מצאה בכורו של אחד במאי 1945 אך מילה אותה של חבריהם, שעזם אותו הימים ואונטרו נפשם עלי כבוד ישראל ותורת

אנו מבאים ברכינו את הטענותיו של פרהוזון על מאמרנו של 'זהות' (משום שנטול מהנתנו) מ-6 במרץ אוון פ. ג' דבורי תושוב למכתבו של ט. שרת מתרנסים באלטרא-טטבוב 'טמורה' שבמودזין.

ח מעד כתוב

במאמר "השםתו שלולה מעאנין" אמר י' זוק שדה, בగליון "על המשמר" ציירם ו, ב' ביגור שר' ש"ז, מצאיו ח' עזרקו הללא, שעוזר בזמנן המלחמה ג' צולגון אארו באני' מנשיין היישוב, שהפ' בים שרי' המדינה: אל חסמו אל בתבעו — מ. ש.) בודביב. לא תלל לגבאי הביטוי, לעילו לשמור על תחולן כוחון רבביל עטמן, נגידל את מילוטן, ונגנגי את הונגה, זה היה אז, ג' נורשונו לשלוח את כל הפלמ"ה לא ברטבוב.

בדמי שחתת איז' או' ר' ראש המחלקה המודרני
ויח' של הסוכנות היהודית, ולפי זה
הארצאי מטעם המוסדות הפליגו מכאן
וביצוע מפעלים הנוגעים למטרות הגן המל-
וחה הועלית והן מפיקות על ההגנה
ודורגי למליאת הדברים מתי דרישת
שלוחה את כל הפלמ"ח לצבאו
בריטי? מתי ורש ואט משיחו מחבריו
ו- מהעופרים במחציתו!
לא חי' דבריהם מערלים!
אמנם יוציאו פ' זה המכבר מופץ
ובנורווגיה נחשחה עלייה זו שבאיין
שבישם ספירים במילוי המלחמה העלי-
ית נקעה נפש התנוונת חמיינית מן
הפלמ"ח, שבר לא באחה צורן בו וביק
שהחטול עירדי' ווועס לאבא הרביין.
אלכם ז' צדוקים נישאשן שאו' מיטיב
בז' ז' טווניך מאכ' השמעהਆ אבא ברוי'
אתה מזומען ההגנה ומבעז' הפלמ"ח!
ומי' שהיה מפקד רב' אהירות בעבורה הבה-
נת לישואו!
דאין מלאות אשים מקורב באן' ריבים
מושיל' צבאו נם עוויל' תושיב, שנ'ה:
שעת מתברדים מותופים אל קווא' הע-
תונות ואל המשתחפים בח'י' הציבור
איעירס שנולחו או גולו בארכ' כל אלה
לא חי' עטן את מאורעות שיטים עברו
ואח' אין עזים להם. הם שאבאים את ידי'
ועזחים על האבר קורבו מן התוינו
ואסיפות הקשישים והוותחים מהם, גם
בקורם המבוגרים והמושרשים בח'י' היי'
שוב מעטים אשר בשעתם דונ' מוגרעו
העיזים אשר אלה שנדרים לחם פרשי'
בחזרות הרים ולא נשאטו כ' לי' כי'
לעשות — נושא נמר' ליפוי עירוא לא תחן
ח'ב' מל אלה נמר' ליפוי עירוא לא תחן
מסול' — צבל אלה מוטעים ומוליכים
שולל' — לעתם לא תקנו את הסולפו — אל' דרי'
פרוביק התקינו את הסולפו — אל' דרי'
ובווט' דרב' טלאה הוי, כל שכן אם
חרסם וה' נעשה בפסנותו גמורה על
ידי מי שMahonך לרברטמן מובהק בענין
הנחות.

ה' מאי — האמת הפטשתת, העיר
בשנתו 1944 הגיעו לשיאו הנכון של
המלחמה בערים הפתוחה הגדוד הארציש-
דאן במערכות המלחמה העולמית. בוגר
וגם לוחשיים ממרפדיים של קתני
אמונה חזקה דבוקה התהבהה בהר
היה להומת־הבריגדה — "הבריגודה" — שנועדה
להגוט ניכר התיירות ואפרות לאירוע
لتקרב בחווית אישלה. החיבור לא
היוימת שלפה, לא מתן שנקבע לה מות,
ולבד־סבבם הדואים ושאר ייחותם שוגר
עדן להחות אורה מוה היינו חסרים
אזרע אמי לאוּנָה הדר חיב־מאַן
בעיני זו קאלקורה גאנץ גראזוב ברכז
עצמי הדעתו היישובו שהשתטטו בה
אודה אונד זילט האלטן

ו' המבוקש בדורות נזירים. א' מ' ברבריס
ב' ג'ערת' ח'רץ בענין הפטונה שמטרן
כשרה זבאי יוננו לסתות חווילם ברוי
ג' ר' ר' אשר יוחנן באומית' דלאו'
ה' האוזאים לבתוון והישוב נתנו דע

27.1.1950

10287 68

זוחים המציגות של כמה מיבטים
בדורותים במתוך המלחמה הוא מושך
הROWS וונינה של ההגנה לשיטו
בנ-התקומם החוגנים אלה התח
בזהר כאה לא מהוניה א' מהעדרו
חביבה, אלא בגוון ההగבות השונות
שבצבי על צע מחרת מבל' שהחומר
בו כל יכולות להתרבר עליון, החזק
ונטבי הריח שיתן לפניו בשילוח
בטענו מחרת היה חיל הקשה וא' 1
אמנם הגעה השמונת לויישים גורדים
בשילול העוף החשוב הזה, גם בכוונה
בת הדימוש היה להגנה היינימ' חשבם,
אלם כל כיינש הכבדים מון המוגמה
ומעליה דיו לאמר מתיין להשתתת. לגבי
וניות אהרים שנמו לעיל אין כל ספק
שלמלא' התנדבות החומיג'ות להונן
העכברת של האב' האבירי בימי המל
חמה העולמי, היהו עומדים ביום פרוץ
זה ולים וויקים; מות' תלוקנו בכתה
בעיכוב מן הנה כשלון חרוץ ואילו
דשגבם גולמי ממלחות' הוועת, שבקצק
הננו. ואם עליהם יום, היו נשארם
מחוץ לגר' הילגוטן, אלו לשם כר' בלני
התנייס'ו חבירינו למלחמה העולמית
דיננו).

הנורא והרומט — לאבוי חיל המ היה
הנורא והרומט והונגן שורפץ עיי' קבר
הנורא והרומט וספנינה — ווון לבני היי.
הנורא והרומט במלחתה חעלתית ליש
בלוד אורה הדריינט.

אלאן דהוּרָהַרְוֹט אין בהרצאתן שם
טסינן לפטל בדורות הנוטען, כי בתקין
בן מלחתה העולמית לא עשנו לי
בחכונה באות. כלעצמי-הונגי סבור, כי
כברתנות היובלות עשינו רם, הן בגוים אני
שם והן בגורו אמציעו, אם מורה
או מראש בוגות המקטרג ואזרען, כי
בחבחתן הוצרך לא עשינו אלא מעם,
אלכם לא זאת היא הש אלה בא, הש אלה
היא, אם היהת סתייה או תחתמה בין
זיג' ציון פעלתנו, ששובת ה' הא, כי
הזהה התה תחתמה גומרה השאלות ה' הא, אם
הגוזן לפלמי נתקפה על-ידי' הגוים
במלחתה גערוילית, תשכית ה' הא, כי לא
ו- בבד' שלא ותקחן, אילא נחاضר
ודגון על-ידי' הגוים הרוחב ונסטעי' ב-
השאלות ה' הא, אם מורה לזיג' את שמי'
המיטעלים כונגדם זה את זה באוטן
וכובו שהראשון עשה לעצם הדריטים
ואילכו רק עיי' השין עשינו משה לעצ-
מו. תשובי' ה' הא, כי להזגה כו' של
הגעין אין כל שחר. הכל וועשה, שבשייל
עצעמי', לא בלבלה שהמלחתה העז
בליה ודודה מלחתות�ו, אלא ששתהפטה זו
ביה, שימושה הבנה למאנק ולמלחמה על
שחורוינן.

אם וכשל בהציגה כה מסולפת של
העיגן מי שאן הענדות נחרות לו,
הרי חטאנו הוא שלא טרכ לברוך עצמן,
אך אם את היריה שירה אפסותה הפלחה
אדם הקב' ה' ישב במלחתה העוניינין
הרי הטעו הרבה יותר חמור. הוא יודע
את האמת ומוריד בתו והוּא מהח'יא
את הרים עיי' זורי רודעת פרירוד' הרים
בלבותיהם של אלה, אשר מבנית חיויות
החוותהו של הרים עברי, עם כל זיג'ון,
הה' זיביכים וכובלים יהווות מנהה אחד
ונאותה, כי אותן שת' השלחות של
כח עברו שגורלו וטופו בירימות הטרו-
פם ובונאים קשים והמסוכנים של
מלחתה עזועים השותה יגנו מושרש אחד
בפאנן מלחתה עברי, על בקנה
הה' של מלחתה בוח עברי עטמאן, וכוכ-
שברמנגו כהוּרמאן והוּו לאחן, עצה
ונגונא לישראל.

המגמה להסתיע בנסיכים ובכשרו של אלה למפני המשך בזינו ושבכללו של הכהן העברי ונתקלה במחילה לא במעט שמרנוו זורצין של אישים מרוביים בגינה, ר' ממה ר' אמר במשמעותם שונבש בפנותם החותה בollow וחתקשו להזודה בחדר ול' למד חדש. לעומת זאת, גם ר' ממה מהתו' ר' יונה קשים להיקלט חדש. מלבד הדברי השיטוט והתבוגלים לנו' או תבוגר' האדיאבים גם פירוז הלבבות. עבירה גוררת עבירה ומארת העברונות, שהי' מה חד-צדדיות במחילה, הוכח במנז'ת הומן להדרית.

הפייגור שנgrams ע"י בר' למיזון היינו' דות אין בו כדי לאירוע אף כלשהו מעיר' או הכהן של הפלאם: הנין החיד' במינו' שרכו' חבריו' בקרבות אחרים ובביבליום נועו'ם; יומן גולוונע' לפעללה עצמית וביחד לפעולות ליליה' ישול שורותינו' באמאצידון ובחלאות גוף למעלת מיכולה אונוש רגילה; התה' שת וההתמצאות המתוות שופחת' בקרובם לאכבי עוני הארץ בהר ובגבע' שסבירת המפקדים המועלה שחונכה בו; ועל הכלול, רוח תעוז וההרכבה שפעמת' בקרובו — כל אלה הנחילו לו עלילות גבורה במלחתה-הירוחונ' אשר תהייתן לא תסוף לעלם.

אולם מתי הלאה הבורה אינה בשום פנים נחלת הפלמ"ת בלבד. כבר בתקי' ה' האושאנה של הקברות נרשמו מיב'

ברור. כן יורשה-נה לי ללחרים על זו
ההולדנות זו את ההתהבות, כשר
המשעה והתושות הבאות עגילה אן
צברת התאגינה כולה, ובראשה משה טה
ושראל גלילי, בכלל זה צחק שרה עז-
מה, שהיה עד הארוותה בכל מ-
עלות הפארטיזניות שבזוכנו ותוכנו
במיטגרת השיתוף עם הג'אנ'ה הירושאי
ושוכנת מעלה להיות מפקדו הראשי
של הפלמ"ח העממי.

העובדת המשנית היא אונן ביצועו של
המשך הגיוס למיל"ה. אך ומלאו ש' ר-
דורתו וכייד צקומה,thon עוצבם דמותו וו-
שנות לאות קומתנו, hon עוצבם דמותו וו-
גבש ארגונו הוכר נטאכשר והובבם
אך ורוק במשמעות המשטר הכללי של
נישׂות שהוקם באותן השנים ב klub ה-
שוב, בראשו ואסונה לשם ארונות החות-
נדות למלחמת העמלת. אך על הדעת
הצברי של מישטי' ניז'ס זה ובמוגבתו
האריגות, אגב תנוון התהבות שמנ-
יע העמוקים ילידי הפלמ"ח העז-
מיה, פפי הדריך נזפש של הרום הרא-
шиб להזכיר דביה ממצאה בעם הרוא-
שונה בתוללות הנגנה האמורות לו אמר
גם לחיוך בבחון הישוב עז'ידי גנוס
של חובה. בשום פנים ואופן לא בגדנו
להתבונתנו זו, "לבנון דברי'ת"

וזוק הווות לה זבשוליב אתה הוחל
בג'וס באוטו' שיטתי' ומתחדי', עפ' צו
המוסדות הערל'ינ'ים ובורך הטלת חוכה
של שרות לאומי פועל כחות ונספחים
בשביל עז'מנן" — למסניות אונשות

הפלמ"ח. המתגנישים הפטר, שעיה שעברית יהודית
בידיהם, עמד מפעים על פרשׁת הדרכיהם
ותזה — לאיוו שולחה של הכוח העברי
על הגזטער. המודע המסייע שם
לעתים על המודעה — לאיוו מסגנונה
מוצב להונאות קבוצה זו או יהיד זה
אולם בשבייל היישוב בכללו וombacht
התחליק האיסטיורי הכלול של בני
הבות העברי לא החתירה היהת בא
אלא זיקת הדורית בין שתי השולחות
וז נזונה מזו, זו פינוסה את זו.
והעובה השליישיתacea אופן מלומן
של מיעוט הפלמ"ח המפרק הראשון
להתקנת פלוגות המכח לחלק עד מה
שם גוויז המשימתה הראשונה, בכ-
שביר תוסבר. הכותן העציר עמד בפ-
ששלאלה להיות או לחולין התנועה התק-
בוצית עשתה גדלות בהבטחת בס-
בכללי ריאושנו לקומו ולהמשך החפה
זונת אל בזאת לא נפוחת הבני
הזה צורן בסכומי כסף דודלים להבטח
קיים הפלמ"ח, נסוך על התרומה בע-
של התנועה הקבוצית. אך כאן ע-
ברך מאץ המלחמה ומפעל הגי-
הכלי של היישוב. מבית ההתגניות
וההבללה, אשר הקמה ביזמת המחל-
הדרניתית של הסוכנות הזטורית ברא-
וראושנה לשם כלכלת מפעל הנ-
למלחמות העולמיות ע"י החוקק משפט
וחיללים — היא שהפרישה מהכנסות
את התקציב הראשוני לפלאמ"ח ואיפ-
את קיומו בשנתיים הראשונות.
אללה הו גווי היקה הדרית
שת' שלוחות הכוח העברי בהחפות
זיקת הזוטה זו עמדה במקצת ביט-
של האמטה הדורית עם סיום הירוש-
בחשטלב שת' השולחות ייחד להוות א-
צבא והגנה לישראל.

כבר המודינה לא היה מגע בפינן להישג הכבירים בשזה קרבן רמתנו מבחן ההשראה והיעילות איזה מלא ונמוך, בו שני היטות האלה. כוות המומואת של הפלמ"ח במלחמות הצלחה וה失误ור ובתקנת צבא זה הנה היא קולם של צוות וראשונה. בירברה היה זו המגורה היהידה בוח צבאי מגויים, מאורגן ומוציאן, שמר הבן לפועלן. בטבע ההבראה מיל הפלמ"ח את התקפין ההיסטורי של סטודנטס-הוועדה לכך נוצר ולבסוף וופת. הוועיתו היתה מוצב בעוד שהמשתחררים מתהבא הבריטי אף הם בבעז והוברים — חזרו במנון הלחומת חולשת ופרקתו בתוך השם הבריטי לא עברה ברווחה לישען מכתרת קיימת ועומדת. לפניהם שסדר הגוס החדש למלהמת השיחר היהת העמידה, וכך לקלות את ט